

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 8C/31/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117215038
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Michaela Priesolová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2023:5117215038.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Mgr. Michaelou Priesolovou, v právnej veci žalobcov: v rade 1/ A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom Čsl. D. XXX/X, XXX XX E., v rade 2/ F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Čsl. D. XXX/X, XXX XX E., v rade 3/ H. F. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX/X, XXX XX J. K., všetci práv. zast.: UHRINČAŤ - VAJDA s.r.o., so sídlom Rybné námestie 1, 811 02 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 51 308 185, proti žalovanému: v rade 1/ B. H. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXXX/X, XXX XX M., právne zastúpený: JUDr. Ivan Glovniak, advokát, so sídlom D. Dlabača 2748/28, 010 01 Žilina, o vydanie veci, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti eventuálneho petitu o uloženie povinnosti žalovanému v rade 1/, aby zaplatil žalobkyni v rade 1/ sumu 11.000 eur, žalobkyni v rade 2/ sumu 5.500 eur a žalobcovi v rade 3/ sumu 5.500 eur, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, zastavuje.

II. Žalovaný v rade 1/ je p o v i n n ý vydať žalobcom v rade 1/ až 3/ spoločne a nerozdielne umelecké dielo autorky N. M., označené ako „Akty v lese“, technika olej na plátne, v rozmeroch 53 cm x 73 cm, toho času nachádzajúci sa v úschove Okresného súdu Žilina, vedenej pod sp. zn. 1SprV/666/2019, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobcom v rade 1/ až 3/ priznáva proti žalovanému v rade 1/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručенou tunajšiemu súdu dňa 02.05.2017 sa žalobcovia v rade 1/ až 3/ spoločne a nerozdielne domáhali voči žalovanému vydania umeleckého diela autorky N. M., označeného ako „Akty v lese“, technika olej na plátne, v rozmeroch 53 cm x 73 cm, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, ako aj nahradenia trov konania žalobcov.

2. Žalobu odôvodnili tým, že uznesením Okresného súdu Žilina sp.zn. 17C/20/2017 zo dňa 4.4.2017 súd rozhodol o povinnosti žalovaného zložiť do úschovy Okresného súdu Žilina umelecké dielo autorky N. M., označené ako „akty v lese, technika olej na plátne o rozmeroch 53 cm x 73 cm (ďalej iba ako „obraz“). Zároveň súd uložil žalobcom povinnosť do 15 dní od vykonateľnosti uznesenia podať proti žalovanému žalobu o vydanie veci. Predmetný obraz je darom autorky pre žalobkyňu v rade 1/ a jej zosnulého manžela A. A. C., nar. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel dňa XX.X.XXXX. Po rozvode manželstva v roku 2009 sa zosnulý A. A. C. v roku 2014 odsťahoval do Martina, kam odniesol predmetný obraz z domácnosti žalobkyne v rade 1/. Po jeho náhlom úmrtí ostal obraz v domácnosti, ktorú mal v A. s D. K.. Dedičmi tohto obrazu sú žalobcovia v rade 2/ a 3/ - jeho deti a to na základe osvedčenia o dedičstve Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 1D/51/2015. Predmetný obraz D. K. nevydala žalobcom, ale ho speňažila a odovzdala žalovanému, ktorý je obchodníkom s umením. Tento ho následne zamenil

s H. O., ktorý následne poveril A. E., ďalšieho obchodníka s umením, aby obraz dal do akcie Aukčnej spoločnosti SOGA. Žalobca v rade 3/ sa náhodne na stránkach aukčnej spoločnosti dozvedel, že obraz je predávaný za sumu 22.000,- Eur, na základe čoho kontaktoval aukčnú spoločnosť, ktorá po vysvetlení veci obraz vrátila A. E. a ten následne H. O. a tento žalovanému. Aktívnu legitímáciu žalobcovia odvodili od skutočnosti, že žalobkyňa v rade 1/ bola priamo autorkou obdarovaná týmto obrazom a žalobcovia v rade 2/ a 3/ ako deti druhého obdarovaného - A. C. sú jeho univerzálnymi právnymi nástupcami. Družka A. C. – D. K., po smrti A. C. obraz speňažila, čím sa dostal do dispozície žalovaného, ktorý vec nadobudol od nevlastníka, a tak nemohol k nemu sám nadobudnúť vlastnícke právo, čím je jeho pasívna legitímácia daná.

3. Dňa 20.6.2017 doručil vyjadrenie k žalobe žalovaný v rade 1/ (č.l. 14), v ktorom žiadal žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. Uvedené odôvodnil tým, že žalobcovia v rade 1/ až 3/ podali žalobu vo veci samej po lehote stanovenej Okresným súdom v Žilina v uznesení sp.zn. 17C/20/2017-37 zo dňa 4.4.2017, a to do 15 dní od vykonateľnosti uznesenia. Uvedené uznesenie podľa žalovaného v rade 1/ sa stalo formálne predbežne vykonateľné dňa 11.4.2017, ale materiálne nie je možné toto uznesenie vo výroku I. vykonať, nakoľko lehota 15 dní uplynula 26.4.2017. Žalobcovia však podali žalobu až 2.5.2017, t.j. po lehote stanovenej v uznesení. Ďalej uviedol, že popiera tvrdenie žalobcov o tom, že predmetný obraz autorky N. M. mal byť darom autorky pre žalobkyňu v rade 1/ a zosnulého A. A. C. v roku 1978, pričom obraz je jednoznačne z roku 1980. Z osvedčenia o dedičstve po A. C. vyplýva, že predmetný obraz nepatrí podľa súdu aj na základe vyhlásení žalobcov v rade 2/ a 3/ do dedičstva po A. A. C.. Okrem toho tvrdil, že zosnulý A. C. si zobral obraz po rozvode so žalobkyňou v rade 1/ zo spoločnej domácnosti a zobral si ho do domácnosti v Martine. Tento obraz viac ako tri roky bol v Martine u D. K. a žalobcovia sa nikdy nedomáhali vlastníckeho práva k obrazu. Ďalej žalovaný v rade 1/ poprel vlastnícke právo žalobcov a tiež uviedol, že obraz nemá vo svojej dispozícii, pretože ho predal tretej osobe, a to ešte pred doručením neodkladného opatrenia.

4. Podaním doručeným súdu dňa 1.8.2017 (č.l. 19) žalobcovia v rade 1/ až 3/ navrhli pristúpenie ďalšieho subjektu na stranu žalovaného v zmysle § 79 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok, v platnom znení (ďalej len „CSP“), nakoľko na základe skutkových okolností prípadu opísaných v žalobe a v replike je zrejmé, že žalobcovia nemajú nárok iba voči osobe žalovaného ale súčasne aj voči D. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, XXX XX A.. Vzhľadom na uvedené žalobcovia v rade 1/ až 3/ taktiež navrhli, aby súd pripustil zmenu žaloby v zmysle § 139 CSP a § 140 ods. 1 CSP tak, že žalobný návrh bude znieť: „I./A Žalovaný v rade 1/ je povinný vydať žalobcom spoločne a nerozdielne umelecké dielo autorky N. M., označené ako „Akty v lese“, technika olej na plátne, v rozmeroch 53 cm x 73 cm, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. alebo eventuálne I./B Žalovaný v rade 1/ a žalovaná v rade 2/ sú spoločne a nerozdielne povinní zaplatiť žalobkyňu v rade 1/ sumu 11.000,- eur, žalobkyňu v rade 2/ sumu 5.500,- eur a žalobcovi v rade 3/ sumu 5.500,- eur, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. II. Žalobcovia majú právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté v samostatnom uznesení.“ Eventuálny petit odôvodnili tým, že žalovaný v rade 1/ súdu neuviedol, u koho sa má obraz nachádzať, komu ho predal napriek rozhodnutiu súdu vydaním neodkladného opatrenia vo veci sp.zn. 17C/20/2017. Žalobcovia mali pochybnosti o existencii obrazu a pre prípad, že predmetné dielo žalovaný nemá, žiadali, aby súd žalovaného zaviazal na náhradu škody, a to spoločne a nerozdielne so žalovanou v rade 2/. Ďalej vo vyjadrení uviedli, že zosnulý A. A. C. bol synovcom autorky obrazu – N. M.. Pre upresnenie a odôvodnenie vlastníckeho práva žalobcovia uviedli, že predmetný obraz dostali žalobkyňa v rade 1/ a zosnulý A. A. C. krátko po uzavretí manželstva v roku 1978, keďže sa autorka svadby nemohla zúčastniť. Uvedené preukázali fotografiou z obývačky bývalých manželov. Po rozvode manželstva bol obraz u žalobkyne v rade 1/, pričom kľúče od domu mal aj jej bývalý manžel. Po nadviazaní známosti s D. K. sa v roku 2014 odsťahoval do Martina a bez vedomia žalobkyne a v rade 1/ obraz z domácnosti zobral. Následne žalobkyňu v rade 1/ oznámil, že dielo chce len zabezpečiť pred krádežou. Po jeho náhlejši smrti v roku 2015 po obraze žalobcovia pátrali, na čo im žalovaná v rade 2/ oznámila, že žiadne vzácne veci v domácnosti nezanechal a všetko dôležité mal v ambulancii, kde trávil väčšinu času. Nakoľko dielo nenašli, neuviedli ho v dedičskom konaní. Až náhodne v roku 2016 žalobca v rade 3/ pri hľadaní iného umeleckého predmetu, našiel obraz na stránke aukčnej spoločnosti SOGA, galériu reálne navštívil a dielo tam videl vystavené a ponúkané za cenu 22.000,- Eur. Čo sa týka roku vytvorenia diela, žalobcovia trvali na tom, že dielo bolo vytvorené koncom roka 1978 a začiatkom roku 1979, nie v roku 1980. Autorstvo ani rok vytvorenia neboli pochybné, nakoľko išlo o rodinu obdarovaných. Predmetný obraz bol aj predmetom sporu pred Okresným súdom Partizánske vo veci sp.zn. 3C/201/2016, a to návrhu na nariadenie neodkladného

opatrenia, na základe ktorého mala osoba, ktorá vec ponúka aukčnej spoločnosti SOGA – H. O., vydať obraz vlastníkom. H. O. súdu predložil súdu čestné prehlásenie H. O. a žalovaného v rade 1/, že uvedený obraz bol p. O. vrátený žalovanému v rade 1/, a tak Krajský súd v Trenčíne pripustil späťvzatie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia zrušil a konanie zastavil uznesením sp.zn. 27Co/140/2017 zo dňa 24.5.2017. V ďalšom sa žalobcovia vyjadrili k tomu, že žaloba bola podaná po lehote stanovenej súdom. Uvedenú lehotu žalobcovia považujú za procesnú, t.j. pre jej včasnosť stačí, ak bola podaná v lehote na poštovú prepravu (§ 121 ods. 5 CSP). Podanie žaloby na poštovú prepravu dňa 26.4.2017 žalobcovia preukázali podacím lístkom a potvrdením o zásielke v preprave (č.l. 36). K čestnému vyhláseniu žalovanej v rade 2/ predloženej žalovaným v rade 1/ v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 17C/20/2017 žalobcovia uviedli, že tvrdenie D. K. o tom, že zosnulý A. A. C. nadobudol obraz darom od svojich rodičov v roku 1980 nemožno považovať za pravdivé, keď menovaná spoznala zosnulého A. C. až o 32 rokov neskôr, predtým ho nepoznala a nepoznala ani nikoho z jeho rodiny. O tom, že išlo o dar autorky obom bývalým manželom vie jediný syn autorky – A. H., súrodenci A. C. a jeho švagriná. Zároveň toto dielo nikdy nevlastnili rodičia A. A. C.. Žalobcovia tiež popreli tvrdenie žalovaného v rade 1/ o tom, že dielo bolo v domácnosti žalovanej v rade 2/ dlhé roky, nakoľko ho z domácnosti žalobkyne v rade 1/ odniesol až v roku 2014, t.j. 5 rokov po rozvoze, pričom zomrel v máji roku 2015. Skutočnosť, že dielo bolo v domácnosti žalobkyne v rade 1/ do uvedeného času podľa žalobcov svedčí o tom, že samotný A. C. si bol vedomý, že dielo je spoluvlastníctvom so žalobkyňou v rade 1/.

5. Dňa 18.8.2017 doručil vyjadrenie vo veci žalovaný v rade 1/ (č.l. 48), v ktorom poprel všetky tvrdenia žalobcov a uviedol, že nepreukázali hodnoverne spoluvlastníctvo obrazu žalobkyňou v rade 1/ a MUDr. Martinom Baránikom. Poukázal tiež na to, že obraz je z roku 1980, nie z rokov 1978/1979 a neuviedli, na základe čoho usudzujú, že samotná autorka obraz darovala obom bývalým manželom, keď bola príbuznou iba A. A. C.. Ďalej konštatoval, že nie je povinnosťou žalovaného vyšetrovať, kde sa dielo má momentálne nachádzať a pátrať po ňom za žalobcov. Žalovaný v rade 1/ poprel, že by žalobcom svojim konaním spôsobil škodu, pretože neexistuje žiadna príčinná súvislosť medzi jeho konaním a škodou v označenej výške. Zároveň súdu predložil dňa 21.9.2017 súkromný znalecký posudok č. 14/2017, ktorý dal vypracovať žalovaný v rade 1/ na účely tohto konania.

6. Dňa 23.3.2018 doručili žalobcovia v rade 1/ až 3/ vyjadrenie vo veci (č.l. 78), v ktorom súdu oznámili, že uznesením sp. Zn. 23D/73/2017, Dnot 176/2017 zo dňa 27.2.2018, Okresný súd Žiar nad Hronom prostredníctvom notárky JUDr. Ľubici Dvončovej, poverenej Okresným súdom funkciou súdnej komisárky schválil dohodu dedičov o vyporiadaní dedičstva, podľa ktorej umelecké dielo akademickej maliarky N. M., označené ako "Akty v lese", technika olej na plátne, v rozmeroch 53 cm x 73 cm v podiele 1/2 nadobúdajú žalobkyňa v rade 2/ a žalobca v rade 3/, každý v podiele 1/4. Okresný súd Žiar nad Hronom zároveň týmto rozhodnutím potvrdil, že predmetný obraz bol darovaný porúčiteľovi, A. A. C., G. C. a žalobkyňi v rade 1/ samotnou autorkou do podielového spoluvlastníctva, každému v 1-ici. Na základe vyššie žalobcovia majú jednoznačne za preukázané, že žalobcovia boli a stále sú vlastníkmí obrazu, ktorý je predmetom tohto sporu a preto sú oprávnení domáhať sa jeho vydania resp. náhrady škody v prípade ak vydanie veci nie je možné.

7. Následne súd uznesením sp.zn. 8C/31/2017-108 zo dňa 25.7.2018 pripustil ďalší subjekt na strane žalovaného, a to D. K. ako žalovanú v rade 2/ a zároveň rozhodol, že pripustení žalobného návrhu tak, ako žiadali žalobcovia v podaní doručenom súdu dňa 1.8.2017.

8. Žalovaný v rade 1/ sa k podaniu žalobcov vyjadril dňa 3.11.2018 (č.l. 125), v ktorom oznámil, že v spore nastali po pripustení zmeny žaloby nové skutočnosti, a to najmä, že bol žalovaný prostredníctvom exekučného konania vedeného JUDr. Petrom Krištofíkom, súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 122EX 41/18 na základe uznesenia Okresného súdu Žilina sp. zn. 17C/20/2017 zo dňa 04.04.2018 donútený kúpiť predmetný obraz od osoby, ktorej predtým tento obraz predal, aby mohol splniť rozhodnutie súdu o zložení predmetu tohto konania do úschovy súdu, a to za kúpnu cenu o 5000,- € vyššiu ako tento obraz predal on tejto osobe, čím mu bola nariadeným neodkladným opatrením okrem iného spôsobená škoda aj v tejto výške. Žalovaný obraz ešte pred začatím súdneho konania predal osobe Q. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. Q. P. XXXX/XX, XXX XX J. J. a od tejto obraz následne bol nútený späť odkúpiť, čo po spätnej kúpe nemá žalovaný dôvod súdu neuviesť a nepreukázať. Vzhľadom k uvedenému žalovaný týmto taktiež oznamuje, že dňa 30.10.2018 podal na Okresnom súde Žilina žiadosť o prijatie predmetného obrazu do úschovy, pričom súd do dnešného dňa obraz ani na základe písomnej

žiadosti neprijal. Uvedené skutočnosti vzhľadom k pojednávaniu vytyčenému na 30.01.2019 oznamuje žalovaný vopred, pre vylúčenie akýchkoľvek pochybností, či tieto prostriedky procesnej obrany vykonal včas. Žalovaný teda tvrdí, že po oznámení o možnosti zloženia predmetného obrazu do úschovy tento obratom zloží do úschovy a nebude môcť tento obraz logicky v čase pojednávania vydať žalobcom. Predpokladom žaloby o vydanie veci je pritom okrem iného preukázanie, že takúto vec žalovaný neoprávnenne zadržáva a odmieta ju vydať žalobcom. Nakoľko v čase rozhodovania súdu nebude nespochybniteľne vec žalovaný zadržávať, táto bude zadržávaná súdom, tak žaloba o vydanie veci nemá v tomto prípade zmysel, tak ako tomu bolo od počiatku, keď žalovaný ani v čase podania žaloby nemal predmetný obraz k dispozícii, čo bude preukázané navrhovaným výsluchom svedka Q. R., a tak počas celého konania aj v dôsledku nariadeného neodkladného opatrenia nemal možnosť žalovaný vydať obraz žalobcom. Žalovaný taktiež dôkazmi vo vzťahu k zloženiu predmetného obrazu do úschovy taktiež preukazuje, že v žiadnom prípade nie je daný ani základný predpoklad žaloby v časti o náhradu škody, nakoľko obraz bude bezpečne v dispozícii súdu, a tak sú jednoznačne nepravdivé tvrdenia žalobcov o tom, že by žalovaný obraz zatajoval a mal v úmysle nejako poškodiť žalobcov zničením obrazu, zatajením a podobne. Žalovaný teda vyššie uvedenými dôkazmi preukazuje, kde je obraz v súčasnosti a preukazuje, že v žiadnom prípade žalobcom nevznikla škoda vo výške hodnoty obrazu, ktorej sa domáhajú voči žalovaným v tomto konaní. Vzhľadom k tomu, že v priebehu konania bola pripustená zmena žaloby zo strany žalobcov, ktorá bola podaná podľa žalovaného účelovo za účelom zmeniť procesné postavenie svedkyne, teraz žalovanej v rade 2/, tak žalovaný vo vzťahu k tvrdenej skutočnosti, že A. A. C. daroval obraz žalovanej v rade 2/ navrhuje, aby súd vykonal výsluch svedka A. M., bytom Q. G. XXXX/X, XXX XX A. a taktiež aby súd ako listinný dôkaz okrem prehlásenia žalovanej v rade 2/ vykonal ako dôkaz čestné vyhlásenie A. M., ktorá taktiež vie potvrdiť, že obraz daroval A. A. C. žalovanej v rade 2/, vedela o tom, že boli zasnúbení a mali čoskoro uzavrieť manželstvo, bol medzi nimi pekný vzťah, že sa žalovaná o neho príkladne a s láskou starala a bola svedkom toho, ako jej A. A. C. daroval obraz, ktorý je predmetom tohto konania, pričom jej výslovne povedal, že jej ho spolu s ďalšími obrazmi daruje za to, čo pre neho robí.

9. Dňa 21.12.2018 doručili vyjadrenie vo veci žalobcovia (č.l. 140), v ktorom oznámili nové skutočnosti, ktoré nastali po pripustení zmeny žaloby. Žalobcovia na základe vykonateľného uznesenia Okresného súdu Žilina sp. zn. 17C/20/2017 zo dňa 04.04.2018, podali návrh na vykonanie exekúcie, pričom konanie sa vedie na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 61Ek/270/2017. Pod hrozbou exekúcie na základe informácie od súdneho exekútora sa žalovaný v rade 1/ snažil zložiť obraz do úschovy súdu. Okrem toho žalobcovia popreli listinný dôkaz - vyhlásenie A. M. o darovaní obrazu žalovanej v rade 2/. Zároveň uviedli, že žalovaná v rade 2/ nemohla na základe darovacej zmluvy nadobudnúť obraz od zosnulého A. C., pretože nebol jeho výlučným vlastníctvom.

10. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 30.1.2019 (č.l. 215), na ktorom vec prejednal za prítomnosti žalobcov v rade 1/ a 3/, právneho zástupcu žalobcov, žalovaných v rade 1/ a 2/ a ich právnych zástupcov. Právny zástupca žalobcov na pojednávaní uviedol, že žalobcovia na podanej žalobe trvajú, opätovne predložil súdu rozhodnutie vo veci dodatočného prejednania dedičstva po poručiťelovi A. A. C., ktorého predmetom bol obraz, ktorý je predmetom sporu. Z tohto uznesenia vyplýva, že po poručiťelovi, v čase smrti poručiťela dedili žalobca v 2/ rade a žalobca v 3/ predmetný obraz vo výške spoluvlastníckeho podielu 1 a teda je preukázané, že žalobkyňa v rade 2/ a 3/ sú oprávnenými vlastníčkami vo výške týchto spoluvlastníckych podielov. Z tohto dôkazu zároveň vyplýva, že pán neb. A. C. nemohol vlastniť obraz v celku, ale iba vo výške spoluvlastníckeho podielu a tým aj nepriamo preukazuje nami tvrdené skutočnosti, že pani žalobkyňa v rade 1/ je vlastníčkou tohto predmetného obrazu vo výške 1. Okrem toho žiadal nahradiť navrhovaný výsluch svedkyne p. E. písomným vyhlásením, keďže pani E. sa nachádza a žije v Kanade. V prípade navrhovaných svedkov - D. C. a pána H., žiadal vykonať výsluch prostredníctvom dožiadaného súdu v Bratislave pre ich pracovnú vyťaženosť. Pokiaľ ide o druhú podmienku a to, že sa vec neoprávnenne zadržáva u inej osoby, žalobcovia z podania a vyjadrenia aj samotného žalovaného v rade 1/, ktorý sa podľa našich informácií v súčasnosti snaží zložiť predmetný obraz do úschovy súdu. Právny zástupca žalovaného v rade 1/ spochybnil základnú procesnú podmienku, t.j. aktívnu legitimáciu žalobcov a skutočnosť, že sú vlastníčkami predmetného obrazu. Dedičské rozhodnutie nie je voči žalovaným právne záväzné, nakoľko bolo vydané iba na základe tvrdení žalobcov a žalovaný v rade 1/ nebol účastníkom takéhoto konania. Okrem toho žalovaný v rade 1/ navrhol vykonať obhliadku obrazu, ktorý na pojednávanie zabezpečil. Okrem toho poukázal na rozhodnutie súdu vo veci nariadenia neodkladného opatrenia sp.zn. 17C/20/2017, ktorým mu bola uložená povinnosť zložiť obraz do úschovy súdu, a v prípade jeho zloženia tak odpadne podľa názoru

žalovaného v rade 1/ tak odpadne povinnosť vydať predmet sporu žalobcom. Zároveň poukázal na to, že žalovaná v rade 2/ či iná osoba užívali obraz oprávnene a dobromyseľne viac ako tri roky, tak by teoreticky mohlo ísť o vydržanie predmetného obrazu. Žalovaný v rade 1/ zotrval na tom, že obraz nadobudol prednostne na základe kúpnej zmluvy od žalovanej v rade 2/, t.j. platne a prerušenie vydržacej doby tak v danom prípade ani nenastalo. Právna zástupkyňa žalovanej v rade 2/ na pojednávaní spochybnila pasívnu legitimáciu žalovanej v rade 2/ ako aj pasívnu legitimáciu žalobcov. Podľa jej vyjadrenia bola žalovaná v rade 2/ v čase smrti poručiťľa – A. A. C. oprávnenou vlastníčkou a držiteľkou predmetného obrazu. Ďalej poznamenala, že v prípade nepoškodenia obrazu, je žaloba vo vzťahu k žalovanej v rade 2/ bezdôvodná a navrhla ju zamietnuť. Vo svojom vyjadrení tiež poukázala na to, že poručiťľ, t.j. A. A. C., zobral z rodinného domu žalobkyne v rade 1/ predmetný obraz už v septembri 2013, nie máji 2014 ako tvrdia žalobcovia. Právny zástupca žalobcov k prednesu žalovaných poznamenal, že obraz nemohol žalovaný v rade 1/ v žiadnom prípade vydržať, nakoľko nebol dobromyseľný, a to od dátumu 30.11. 2016, kedy mu bol obraz pánom O. vrátený s tým, že podpísal čestné vyhlásenie, na ktorom bolo uvedené, že na tento obraz si uplatňuje právo tretia osoba. Toto čestné vyhlásenie podpísal pán žalovaný v rade 1/ dňa 21.02. 2017 s tým, že tento obraz bol do toho dňa, do dňa podpisu čestného prehlásenia v jeho držbe s vedomím, že na obraz si uplatňuje právo tretia osoba. Podľa ďalších tvrdení, žalovaná v rade 2/ mohla obraz nadobudnúť najskôr v máji 2014, kedy neb. pán doktor A. C. predmetný obraz zobral z domu pani žalobkyne, žalobkyne v rade 1/, a teda samozrejme s prihliadnutím premlčacej doby vtedy, kedy sa dozvedel o tom, že si na obraz uplatňuje právo tretia osoba nie je možné, aby ani žalovaná v rade 2/ ani žalovaný v rade 1/ tento obraz vydržali.

11. Následne súd na pojednávaní po predbežnom právnom posúdení a uvedení, ktoré dôkazy vykonaná a ktoré nevykoná, vykonal obhliadku predmetu sporu, t.j. obrazu – umeleckého diela N. M.. Podľa zhodného vyjadrenia strán sporu, ide o predmet sporu – umelecké dielo s názvom „Akty v lese“, technika olej na plátne, v rozmeroch 53 cm x 73 cm, zhodný s vyobrazením v predloženom súkromnom znaleckom posudku a fotografiami nachádzajúcimi sa v súdnom spise. Následne súd nariadil vylúch strán sporu. Žalobkyňa v rade 1/ vo svojej výpovedi podrobne opísala okolnosti, za ktorých zosnulý A. A. C. – jej bývalý manžel, zobral z jej rodinného domu obraz v máji 2014 a iba na naliehanie syna nepodala trestné oznámenie pre jeho odcudzenie z domácnosti. Uviedla, že obraz dostala s bývalým manželom od jeho tety – autorky, ako svadobný dar, pričom pri samotnom darovaní boli prítomní ona, zosnulý bývalý manžel a svokrovci, pričom svokra ich zaviedla do obývačky a obraz im za autorku odovzdala. Uvedené sa udialo po svadbe, ktorá bola v roku 1978, a to na návšteve u svokry v Bratislave v roku 1979. Žalobca v rade 3/ vo svojej výpovedi popísal okolnosti po odnesení obrazu z rodinného domu žalobkyne v rade 1/ a uviedol, že po otcovej smrti vybavoval povinnosti týkajúce sa pohrebu a vtedy u žalovanej v rade 2/ riešil aj otcove veci, pričom ona mu oznámila, že v jej domácnosti cenné veci nezanechal a všetko mal v ordinácii. Zdôraznil, že obraz sa nachádzal v rodičovskom dome od času nasťahovania v roku 1997 do mája 2014. Žalovaný v rade 1/ vo svojej výpovedi opätovne poukázal na to, že obraz bol vyhotovený v roku 1980, a tak nemohol byť predmetom darovania v roku 1979. V rámci výpovede sa žalovaný v rade 1/ vyjadril aj k čestnému vyhláseniu zo dňa 21.2.2017, v ktorom vyhlásil, že mal obraz v rozhodnom čase v držbe, pričom žalovaný v rade 1/ tvrdil, že obraz v danom čase v držbe nemal a predal ho už v decembri 2016. Žalovaný potvrdil, že čestné vyhlásenie podpísal, no k okolnostiam, či mal obraz v danom čase v držbe uviedol, že ho predal, no chcel chrániť svojho klienta pre atakmi zo strany žalobcov. Žalovaný v rade 1/ na otázku, či je čestné vyhlásenie pravdivé alebo nie, neodpovedal. Žalovaná v rade 2/ na pojednávaní tvrdila, že obraz jej zosnulý A. C. daroval v septembri roku 2013, a to spolu s ďalšími dvoma obrazmi, za prítomnosti kolegyne, pani M.. Na uvedenom pojednávaní súd vypočul svedkyňu, A. M., kolegyňu žalovanej v rade 2/. V rámci výpovede uviedla, že bola na návšteve u žalovanej v rade 2/, bolo to na jeseň roku 2013, približne v septembri. Vtedy žalovanej v rade 2/ daroval zosnulý A. C. 4 obrazy s tým, že je to za to, že sa o neho stará. Išlo o dva mala portréty, obraz, ktorý je predmetom sporu a jeden od autora na Š. O tom, že obrazy získal od rodičov ešte pred uzavretím manželstva, vedela svedkyňa od žalovanej v rade 2/. Rozpor s čestným vyhlásením, kde je uvedené, že išlo o tri obrazy. Následne súd odročil pojednávanie na 24.4.2019 za účelom predloženia listinných dôkazov a vylúchu navrhovaných svedkov.

12. Dňa 28.3.2019 doručil právny zástupca žalovaného v rade 1/ súdu vyjadrenie (č.l. 250), v ktorom uviedol, že dňa 25.02.2019 zložil obraz, ktorého vydania sa v tomto konaní žalobcovia domáhajú, do úschovy Okresného súdu Žilina. Predpokladom žaloby o vydanie veci je, že žalovaný obraz zadržíava. Žalovaný po zložení obrazu do úschovy súdu nezadržíava obraz a teda ani nie je možné, aby tento vydal žalobcom. Žalovaný teda opätovne (ako tomu bolo skoro počas celého konania) popiera, že by

zadržoval obraz žalobcov, a už iba z dôvodu, že obraz nezadržiava je bez ďalšieho potrebné žalobu zamietnuť. Aj napriek vyššie uvedenému žalovaný reaguje na priebeh pojednávania a určité tvrdenia zo strany žalobcov produkované na poslednom pojednávani. Vo vzťahu k právnemu názoru súdu vo vzťahu k vymedzenej časti čestného vyhlásenia žalovanej 2/, že súd nebude na túto časť o nadobudnutí obrazu prihliadať, žalovaný v rade 1/ uvádza a žiada, aby súd pri rozhodovaní o návrhoch na vykonanie dôkazov a prípadne aj pri hodnotení dôkazov výsluchmi svedkov navrhnutými žalobcami alebo strán sporu súd taktiež neprihliadal na tvrdenia svedkov, ktoré budú iba sprostredkované. Žalobcovia samotní navrhujú v podstate svedkov iba k tomu, že títo by mali vedieť alebo mali počuť o darovaní do podielového spoluvlastníctva žalobkyne a zosnulého A. C.. Pokiaľ by sa aj podarilo tieto tvrdenia žalobcov preukázať, tak na tieto nie je možné prihliadať z toho istého dôvodu, ako súd prezentoval predbežné posúdenie čestného vyhlásenia žalovanej v rade 2/. Aj výsluch svedka D. C., že by sa mal dozvedieť údajne o tom, že k darovaniu došlo je iba sprostredkovanou skutočnosťou, čo nemôže prispieť k bližšiemu objasneniu podstatných skutočností pre rozhodnutie súdu. Svedok D. C. má byť vypočutý k skutočnosti, že aj on mal údajne byť obdarovaným, ale iným obrazom. Vo vzťahu k tomuto taktiež žalovaný navrhuje, aby pokiaľ súd pri výsluchu žalovaného nepripustil vykonávanie dokazovania a tvrdenia vo vzťahu k iným obrazom, tak aby v zmysle týchto záverov hodnotil aj dôkazné návrhy žalobcov a nepripustil dokazovania k iným obrazom, ako je predmet sporu. Okrem toho žalovaný v rade 1/ nepoprel, že by D. C. bol obdarovaným, a tak nie je potrebné vôbec k tejto skutočnosti vykonávať dokazovanie, dokonca žalovaný tvrdil, že darovanie obrazu N. M. bolo bežnou skutočnosťou, nebolo ničím výnimočným a tak popieral tvrdenia žalobcov, že práve z dôvodu, že nešlo o bežný dar sa o tom v rodine vedelo. Skutočnosť, že nejaký obraz bol darovaný D. C. nemá akýkoľvek vplyv na predmet tohto konania, nakoľko z tejto skutočnosti nie je možné ani nepriamo dospieť k záveru, že by mal byť iný obraz darovaný v nejakom inom prípade a objasniť podstatné skutkové okolnosti pri inom darovaní. Vo vzťahu k návrhu na výsluch svedka D. H., tak podľa žalovaného úmysel autorky nie je vnímateľný zmyslami svedka a vykonávanie tohto dôkazu je nadbytočné, nakoľko nie je dôležité, aký prípadne mala úmysel autorka obrazu, ale až jej konanie. Nie je sporné, či autorka obraz namaľovala. Vo vzťahu k dôkaznému návrhu ďalších navrhovaných svedkov, tak opätovne by sa malo jednať iba o sprostredkované výpovede a pokiaľ súd neprihliada na časť čestného vyhlásenia žalovanej v rade 2/ tak pri zachovaní rovnosti strán by nemal vykonávať ani iné dôkazy, ktoré svedčia iba o sprostredkovaných skutočnostiach a svedkovia neboli prítomní priamo týchto skutkových okolností, ktoré majú potvrdiť – darovanie obrazu. Žalovaný v rade 1/ popiera tvrdenie žalobkyne v rade 1/, ktoré produkovala pri svojom výsluchu, že by A. C. oznámil, že si tentokrát berie obraz on, akoby mal naznačiť, že obraz je v podielovom spoluvlastníctve. Taktiež je nelogické, že by chcel chrániť A. C. spoločný obraz iba z dôvodu, že v ich spoločnom dome sa nachádzajú cudzie osoby, keď samotná žalobkyňa v rade 1/ uviedla, že cudzí ľudia do ich domu nechodili. Žalovaný v rade 1/ popiera tvrdenie žalobkyne v rade 1/, že by chcela podať na svojho manžela trestné oznámenie. Opätovne ide iba o vykonštruované tvrdenie reagujúce na námietky žalovaného a tvrdenie nepravdivé. Pokiaľ by bol skutočne spoluvlastníkom obrazu aj A. C., ako to tvrdia žalobcovia a žalovaní toto popierajú, tak nie je logické, že by chcela podávať trestné oznámenie žalobkyňa v rade 1/ na spoluvlastníka obrazu, že realizuje svoje spoluvlastnícke právo. Žalobkyňa v rade 1/ tak ako aj iné skutočnosti si prispôsobila námietkam žalovaného, kedy dokonca nie úplne správne týmto námietkam porozumela. Žalovaný v rade 1/ v konaní prioritne namietal a poukazoval na skutočnosť, že je nelogické, aby sa vlastníci obrazu uspokojili s tvrdením žalovanej v rade 2/ po smrti A. C., že obraz sa u nej nenachádza, že údajne podľa žalobcov mala povedať, že cenné veci sú v ambulancii. Veď predsa ak by im žalovaná v rade 2/ skutočne oznámila, že okrem iného aj obraz je v ambulancii, tak by sa tam išli pozrieť a pokiaľ by ho tam nenašli, tak v tejto chvíli až by bol okrem iného (napríklad okrem žaloby voči žalobkyne v rade 2/) dôvod na podanie trestného oznámenia. Žalovaný teda poukazoval prioritne na to, že žalobcovia si boli vedomí toho, že obraz bol darovaný žalobkyne v rade 2/, že tento bol A. C. oprávnený darovať, nakoľko bol jeho výlučným vlastníkom, o čom okrem uvedeného svedčí najmä dedičské rozhodnutie po A. C., kde podiel k obrazu výslovne uvedený nebol. Potom jednoznačne sa javia ako jediné pravdivé skutočnosti, skutočnosti zistené z výsluchu žalovanej v rade 2/, ktorej tvrdenia sú podporené aj inými dôkazmi a nie sú v rozpore s ostatnými dôkazmi, ako tomu je pri skutočnostiach tvrdených žalobcami, ktoré si aj vzájomne protirečia. Následne potom aj syn žalobkyne v rade 1/ by nemal dôvod uvádzať matke, že nech nepodáva trestné oznámenie z dôvodu, že sa blíži jeho svadba, ale z dôvodu, že otec je spoluvlastník obrazu a má právo ho v rámci svojho podielu užívať, tak ako aj žalobkyňa v rade 1. Žalobkyňa v rade 1/ uviedla na pojednávani, že po sobášii s A. C. v roku 1978 boli u svokry v Bratislave, bolo to v roku 1979, kde ich svokra zaviedla do obývačky a dala im obraz od autorky N. M.. Vo vzťahu k roku údajného darovania už žalovaný poukazoval a opätovne poukazuje na to, že zo samotného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je zrejmé,

že tvrdenia žalobkyne v rade 1/ a aj iných žalobcov sú v rozpore s ich vlastnými tvrdeniami, a to aj samotnej žalobkyne v rade 1/, keď v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj samotná žalobkyňa v rade 1/ uviedla, že „dielo bolo vytvorené v roku 1978, v decembri darované žalobkyňi v rade 1/ a A. A. C.“ Čo sa týka samotného miesta a osôb prítomných pri darovaní, tak najprv v rámci repliky vo veci samej tvrdila aj žalobkyňa v rade 1/, že dielo nedarovali rodičia A. C., ale samotná autorka diela. Na pojednávaní nijako samotná žalobkyňa v rade 1/ nereagovala na údajne nesprávne interpretované tvrdenia, že aj D. C. – brat A. C. mal byť prítomný a mal byť dokonca aj vypočutý k tejto okolnosti ako svedok, pričom následne výslovne uviedla, že si nepamätá, kto mal byť prítomný tohto darovania, čo je zase zmena oproti predchádzajúcim tvrdeniam. V replike si jasne pamätala a bola si istá, že jedinou žijúcou osobou prítomnou darovania je iba ona. Až následne na základe námietky právneho zástupcu žalovaného v rade 1/ bolo toto tvrdenie upravené právnym zástupcom žalobkyne v rade 1/. Na pojednávaní pri svojom výsluchu žalobkyňa v rade 1/ nakoniec tvrdila, že obraz bol darovaný u svokry a prítomní boli iba svokrovci a samotná žalobkyňa v rade 1/. Teda nakoniec samotná žalobkyňa v rade 1/ v rozpore so svojim vyjadrením uvedeným v replike, že obraz mal byť darovaný samotnou autorkou potvrdila, že obraz A. C. (a údajne aj jej) mali dať rodičia A. C. – teda jej svokrovci. Toto taktiež potvrdzuje pravdivosť tvrdenia žalovanej v rade 2 a vyvracia tvrdenie žalobkyne v rade 1/, ktoré v podstate sa menia od podania k podaniu a samotné jej vyjadrenia sa navzájom vylučujú. Čo sa týka nových tvrdení žalobkyne v rade 1/, tak táto odvodila, že by mal byť obraz darovaný aj jej iba z ničím nepreukázaných údajných slov svokry A. C.. Žalovaný popiera, že by svokra žalobkyne v rade 1/ výslovne povedala, že je to dar pre ňu a jej manžela. Veď rodičia A. C. by určite neoznačili svojho syna ako „jej manžela“. Taktiež nie je podstatné, pokiaľ tvrdia žalobcovia, že by mala obraz darovať autorka, čo povedala osoba odlišná od autorky. Prečo vôbec by obraz dávala žalobkyňi v rade 1/ obraz svokra, prečo by ho nedarovala autorka. Všetky tieto skutočnosti svedčia o pravdivosti tvrdení žalovanej v rade 2/, čo je jediné logické a dôkazmi podporené tvrdenie. Taktiež zo skutočnosti, že by sa malo údajne jednať o svadobný dar, nie je možné automaticky usudzovať, či sa jedná o dar ženichovi, neveste alebo obom. Pokiaľ žalobkyňa usudzuje, že jej bol obraz darovaný iba z toho dôvodu, že bol darovaný pri príležitosti svadby, tak takýto úsudok je nesprávny. Je oveľa pravdepodobnejšie a logickejšie, že obraz bol darovaný A. C., a to aj keby bol darovaný pri príležitosti svadby, ktorý bol určite bližšou osobou autorky, prípadne bližšou osobou svokrovcov, ak bol tento darovaný nimi. Inými slovami je bežné, že svadobný dar je darom iba pre ženicha, nie aj pre nevestu. Pokiaľ teda žalobkyňa v rade 1/ popisovala prevzatie obrazu od svokry A. C. bez prítomnosti autorky, tak určite nemohla popisovať darovanie obrazu samotnou autorkou, ako to tvrdila a darovanie aj jej. Taktiež je nedôveryhodné, že si žalobkyňa v rade 1/ pri svojom výsluchu údajne nepamätala, či bol obraz signovaný autorkou, ale napriek tomu v predchádzajúcich podaniach (najmä návrh na nariadenie neodkladného opatrenia) farbisto opisovala, ako bola signácia doplnená, bola si istá, že autorka dielo nesignovala, predkladala k tomu odbornú literatúru, tvrdila že signácia bola doplnená iba podľa odhadu a takto bol obraz „falšovaný“ po smrti A. C. v úmysle v podstate podporiť aj nejaký úmysel, že sa predáva cudzí obraz a akoby pozmeňovaný (pravdepodobne v snahe takýmto spôsobom očierniť žalovanú v rade 2/) a v úmysle poprieť, že je objektívne nemožné darovať obraz z roku 1980 v roku začiatkom roku 1979 (pôvodne v roku 1978). Po predložení nezvratného dôkazu, že dielo bolo signované ešte pred smrťou A. C. už žalobkyňa v rade 1/ zrazu nevie či bolo alebo nebolo signované v čase, keď jej bolo darované. Žalovaný v rade 1/ opätovne popiera, že by A. C. vzal obraz zo svojho spoločného domu až v roku 2014. Osobitne poukazuje žalovaný v rade 1/ na vykonané dokazovanie, a to výsluch žalobkyne v rade 2/ a svedkyne Žingorovej, ktorými bolo jednoznačne vyvrátené tvrdenie o vzatí obrazu v roku 2014 a preukázané darovanie obrazu už v roku 2013, aj jeho priame odovzdanie. Odovzdanie diela autorkou aj žalobkyňi v rade 1/ nie je už ani tvrdené. Aj z výpovede žalobkyne v rade 1/ vyplýva nepriamo, že žalobkyňa v rade 1/ sa vyporiadala s A. C. ohľadom vecí v podielovom spoluvlastníctve tak, že hnuťelné veci pripadli manželovi tie, ktoré si zobral, tak ako aj obraz, ktorý je predmetom tohto konania a uvedené aj samotná žalobkyňa v rade 1/ akceptovala, keď sa týchto vecí, ako aj obrazu nedomáhala a akceptovala, že A. C. si bral postupne a priebežne hnuťelné veci z bývalého spoločného domu. Žalovaný v rade 1/ žiada o predĺženie lehoty na produkovanie prostriedkov procesnej obrany vo vzťahu k prípadnému vyporiadaniu obrazu v rámci vyporiadania podielového spoluvlastníctva v primeranej lehote po predložení písomnej dohody zo strany žalobkyne v rade 1/. Žalovaný v rade 1/ popiera taktiež tvrdenia žalobcu v rade 3/ o tom, že by A. C. vzal obraz až v roku 2014 a taktiež popiera tvrdenia ohľadom situácie po vzatí obrazu MUDr. Baránikom. Opätovne väčšina tvrdení žalobcu v rade 3/ sú tvrdenia sprostredkované, ktoré sa dozvedel od žalobkyne v rade 1/ a na tieto tvrdenia by súd nemal prihliadať. Taktiež žalovaný v rade 1/ poukazuje na rozporné vyjadrenia medzi žalobkyňou v rade 1/ a žalobcom v rade 3/. Pokiaľ mal žalobca v rade 3/ názor, že jeho otec má právo užívať obraz, tak by jednoducho toto matke uviedol a neuviedol matke, že to nemá riešiť pre blížiacu sa svadbu a

podobne. Žalobkyňa v rade 1/ uviedla, že ona chcela mať kľud, preto sa obrazu nedomáhala a vôbec nespomínala situáciu tak, ako to popísal žalobca v rade 3/. Taktiež by si bol žalobca v rade 3/ vedomý toho, že polícia by určite neriešila spoluvlastnícke vzťahy. Ohľadom situácie po smrti A. C. žalovaný v rade 1/ popiera tvrdenia žalobcu v rade 3/, pričom poukazuje na tvrdenia žalovanej v rade 2/, ktoré sú v súlade s vykonanými dôkazmi. Opätovne žalovaný v rade 1/ poukazuje na skutočnosť, že pokiaľ by skutočne žalovaná v rade 2/ uviedla, že obraz je v ambulancii, tak je nelogické, aby sa žalobca v rade 3/ uspokojil s tvrdením žalovanej v rade 2/, že obraz sa u nej nenachádza, že údajne podľa žalobcov mala povedať, že cenné veci sú v ambulancii. Žalovaný v rade 1/ taktiež popiera tvrdenia a úvahy žalobcu v rade 3/ o tom, že by A. C. povedal žalobcovi v rade 3/ o darovaní obrazu, že by si mal byť A. C. vedomý toho, že uvedený obraz patrí aj žalobkyňi v rade 1/ a popiera tvrdenie o zneužití smrti A. C.. Žalovaná v rade 2/ na rozdiel od žalobcov logicky a dôveryhodne vysvetlila svoje konanie, jej tvrdenia sa nemenia a sú podporené aj vykonaným dokazovaním. Žalovaný v rade 1/ popiera sprostredkované tvrdenie žalobcu v rade 3/, že by A. C. hovoril o obraze ako o dare, ktorý autorka darovala jemu a jeho v tom čase manželke. Samotná žalobkyňa v rade 1/ potvrdila, že obraz nedostala od autorky, a tak nie je zrejmé, prečo sa domnieva žalobca v rade 3/, že by obraz mal patriť aj jej a v akom podiele.

13. Dňa 29.3.2019 doručil vyjadrenie právny zástupca žalobcov v rade 1/ až 3/ (č.l. 269) a zároveň predložil listinné dôkazy: a) Kúpnu zmluvu zo dňa 23.3.2015, ktorej predmetom bol prevod spoluvlastníckeho podielu zosnulého A. C. k rodinnému domu v Kremnici a k nemu prislúchajúcim nehnuteľnostiam na spoločnosť Ambulancia MUDr. Ingrid Baránikovej, s.r.o.; b) Fotky z počítača („printscreen“) zachytávajúce komunikáciu žalobcu v rade 3/ a žalobkyne v rade 2/ zo septembra a novembra 2014 na sociálnej sieti „Facebook“ ohľadom odnesenia obrazu zosnulým A. C.. K vyššie uvedeným listinám a dôkazom uviedli, že právna zástupkyňa žalovanej v rade 2/ na pojednávaní zo dňa 30.01.2019 uviedla, že žalobkyňa v rade 1/ a zosnulý A. C. uzatvorili v roku 2015 dohodu o vyporiadaní spoluvlastníctva, keďže uplynula zákonná lehota na vyporiadanie BSM. Právna zástupkyňa žalovanej v rade 2/ preto žiadala túto dohodu predložiť, a to predovšetkým za účelom zistenia, či predmetnom vyporiadaní bol aj žalovaný obraz. Žalobcovia namietali tvrdenie, že žalobkyňa 1/ a nebohým A. C. uzatvorili v roku 2015 žiadnu dohodu o vyporiadaní spoluvlastníctva. Žalobcom nie je celkom zrejmé, ako k uvedeným zisteniam právna zástupkyňa žalovanej v rade 2/ dospela, avšak domnievajú sa, že právna zástupkyňa žalovanej v rade 2/ vychádzala z listu vlastníctva k rodinnému domu v Kremnici (č. XXX, k. ú. E.), v ktorom je v časti B uvedená Dohoda o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva zo dňa 16.11.2015 zavkladovaná pod V 2394/15. Táto dohoda však nebola uzatvorená medzi žalobkyňou v rade 1/ a zosnulým A. C. (a ani byť nemohla, keďže bola uzatvorená dávno po smrti zosnulého A. C.), ale bola uzatvorená medzi žalobkyňou v rade 1/ a spoločnosťou Ambulancia MUDr. Ingrid Baránikovej, s.r.o., na ktorú previedol zosnulý A. C. svoj spoluvlastnícky podiel k rodinnému domu v Kremnici a k nemu prislúchajúcim nehnuteľnostiam na základe kúpnej zmluvy zo dňa 23.3.2015. Z vyššie uvedených dôvodov (pre neexistenciu dohody) predložili kúpnu zmluvu zo dňa 23.3.2015. K elektronickej komunikácii medzi žalobcami v rade 2/ a 3/ na sociálnej sieti „Facebook“ v období september 2014 až november 2014 vyplýva, že žalobca v rade 3/ napísal žalobkyňi v rade 2/, že žalobkyňa v rade 1/ chcela v danom období riešiť súdnu cestou to, že zosnulý A. C. si odniesol žalovaný obraz (vierin obraz). Predmetná komunikácia tak (nepriamo) potvrdzuje tvrdenia žalobcov, že žalovaný obraz nemohol byť darovaný žalovanej v rade 2/ v septembri 2013 zosnulým A. C.. Podľa názoru žalobcov je nelogické a nezmyselné, že by žalobkyňa v rade 2/ a žalobca v rade 3/ mali túto konverzáciu v septembri resp. novembri 2014, keby zosnulý A. C. daroval žalovanej v rade 2/ žalovaný obraz už v septembri 2013 (o rok neskôr), ako tvrdia žalovaní. Za účelom vylúčenia akýchkoľvek pochybností o navrhujeme aj nahliadnutie do počítača žalobcu v rade 3/, čím si tunajší súd bez pochybností overí dátumy tejto komunikácie. Z predmetnej fotografie, ktorú chcela žalobkyňa v rade 1/ predložiť súdu za účelom preukázania skutočností, že sa predmetný obraz nachádzal v rodinnom dome v septembri 2013, t. j. v čase, kedy mal byť žalovaný obraz darovaný žalovanej v rade 2/ (ako tvrdia žalovaní) nie je možné zistiť dátum jej vyhotovenia a preto by bola na účely tohto konania nepoužiteľná resp. by bola spochybnená. Žalobcovia však zisťujú a zhromažďujú ďalšie dôkazy za účelom preukázania týchto skutočností. Tieto dôkazy predložia žalobcovia súdu ihneď, ako ich budú mať k dispozícii s tým, že budú súčasne doručené aj právnym zástupcom protistrán, aby bola zachovaná lehota na prípravu pojednávania.

14. Dňa 10.4.2019 doručil právny zástupca žalobcov v rade 1/ až 3/ čiastočné späťvzatie žaloby (č.l. 305), a to voči žalovanej v rade 2/ v celom rozsahu a žiadal voči nej konanie zastaviť. Okrem toho žiadal, aby súd žalovanej v rade 2/ nepriznal náhradu trov konania z dôvodu ich zavinenia žalovaným v rade 1/. Okrem toho zoberal žalobu späť v časti eventuálneho petitu, ktorým sa domáhal, aby súd (eventuálne)

uložil žalovanému v rade 1/ povinnosť, aby zaplatil žalobkyni v rade 1/ sumu 11.000,- eur, žalobkyni v rade 2/ sumu 5.500,- eur a žalobcovi v rade 3/ sumu 5.500,- eur. Zotrval iba na pôvodnom petite, t.j. aby súd žalovaného v rade 1/ zaviazal na vydanie obrazu žalobcom v rade 1/ až 3/.

15. Dňa 15.4.2019 doručil právny zástupca žalobcov v rade 1/ až 3/ vyjadrenie a listinné dôkazy (č.l. 315), z ktorých má vyplynúť skutočnosť, že obraz bol v septembri 2013 (v čase darovania žalovanej v rade 2/) v rodinnom dome žalobkyne v rade 1/. V nadväznosti na podanie zo dňa 29.3.2019 predložil listinné dôkazy: a) Čestné prehlásenie zo dňa 12.4.2019 pani, E. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. S. XX, C. (staršia sestra zosnulého pána A. C.) s úradne osvedčeným podpisom, na ktorom je zachytená fotografia žalovaného obrazu. b) Čestné prehlásenie zo dňa 11.4.2019 pána A. F., trvale bytom T. F. XXX/XXX, M. S. K. s úradne osvedčeným podpisom, ktorý v priebehu decembra 2013 vykonával maliarske a natieračské práce v dome žalobkyne v rade 1/. Súčasťou čestného vyhlásenia pána F. je aj fotografia obývačky rodinného domu žalobkyne v rade 1/, na ktorej je zachytený žalovaný obraz. c) Čestné prehlásenie zo dňa 11.4.2019 pána A. H. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, M. S. K. s úradne osvedčeným podpisom (priateľa a kolegu žalobkyne v rade 1/), ktorého súčasťou je fotografia obývačky rodinného domu žalobkyne v rade 1/, na ktorej je zachytený žalovaný obraz. K vyššie uvedeným čestným prehláseniam uviedol, že pani E. vo svojom čestnom prehlásení uvádza resp. prehlasuje, že žalovaný obraz je jej dobre známy a že tento bol darovaný zosnulému A. C. a žalobkyni v rade 1/ priamo od autorky, jej tety, N. M., pričom jej rodičia (a teda aj rodičia zosnulého A. C.) tento obraz nikdy nevlastnili. Pani E. zároveň uviedla, že rovnako aj ona s manželom G. E., ako aj jej najmladší brat D. C. s manželkou U. C. dostali pri príležitosti svadby dielo od autorky – N. M.. Pani E. sa síce darovania a svadby priamo nezúčastnila (v tom čase žila v Kanade), avšak bola a stále je so svojou rodinou v kontakte a preto dobre vie, že žalovaný obraz bol svadobným darom žalobkyni v rade 1/ a zosnulého A. C.. Týmto listinným dôkazom žalobcovia preukazujú nimi tvrdené skutočnosti, že žalovaný obraz nebol nikdy vo výlučnom vlastníctve zosnulého A. C., ale v podielovom spoluvlastníctve žalobkyni v rade 1/ a zosnulého A. C.. Pán F. vo svojom čestnom prehlásení uviedol resp. prehlásil, že žalovaný obraz sa v priebehu obdobia december 2013 nachádzal v rodinnom dome žalobkyne v rade 1/, pričom pán A. F. ho pri maľovaní sám zvesoval a prekladal do miestnosti, kde sa nemaľovalo a následne ho po vymaľovaní zavesil. Pán A. E. vo svojom čestnom prehlásení uviedol resp. prehlásil, že sa zúčastnil oslavy 60. narodenín, ktorú žalobkyňa usporiadala u nej doma v obývačke v rodinnom dome v Kremnici a sám sedel pod žalovaným obrazom, ktorý si pamätá. Pán A. E. vo svojom čestnom prehlásení zároveň opísal žalovaný obraz. Na základe čestných prehlásení pán F. a pána E. je nutné dospieť k záveru, že žalovaný obraz sa ešte v novembri 2013 (žalobkyňa v rade 1/ mala 60. narodeniny dňa XX.XX.XXXX) a decembri 2013 (kedy vykonával v dome žalobkyne v rade 1/ maliarske a natieračské práce pán F.) musel nachádzať v rodinnom dome žalobkyne v rade 1/ v Kremnici a preto nemôžu byť pravdivé tvrdenia žalovaných, že žalovaný obraz bol darovaný zosnulým MUDr. Baránikom žalovanej v rade 2/ v septembri 2013 a že od tohto dátumu ho žalovaná v rade 2/ nerušene užívala. Žalobcovia týmito čestnými prehláseniami zároveň vyvracajú aj skutočnosti tvrdené svedkom - pani M., ktorá vo svojej výpovedi uviedla, že žalovaný obraz bol darovaný žalovanej v rade 2/ niekedy na jeseň (v septembri) 2013. V tejto súvislosti je potrebné zároveň uviesť, že s poukazom na čestné vyhlásenia pána F. a pána E. najskôr, kedy mohla žalovaná v rade 2/ hypoteticky nadobudnúť držbu k obrazu je január 2014. Žalovaný v rade 1/ získal od žalovanej v rade 2/ žalovaný držbu obrazu kúpnu zmluvou dňa 2.10.2015, pričom žalovaný v rade 1/ už od 30.11.2016 mal žalovaný obraz v držbe s vedomím, že si na neho uplatňuje právo tretia osoba – žalobcovia (čo žalovaný v rade 1/ potvrdil podpisom na čestnom prehlásení pána O.). Z uvedeného vyplýva, že žalovaná v rade 2/ mohla byť (teoreticky a čisto hypoteticky, keby jej zosnulý A. C. obraz skutočne daroval, ako tvrdia žalovaní) dobromyseľný držiteľ žalovaného obrazu najviac od 1/2014 do 2.10.2015 a žalovaný v rade 1 najviac od 2.10.2015 do 30.11.2016, t. j. spoločne mohli mať žalovaný v rade 1/ a žalovaná v rade 2/ obraz v držbe najviac dva roky a 11 mesiacov. Na základe vyššie uvedených skutočností majú žalobcovia za to, že žalovaný v rade 1/ nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k žalovanému obrazu ani vydržaním, ako tvrdia žalovaní, keďže tak žalovaná v rade 2/, ako aj žalovaný v rade 1/ nemohli mať a ani nemali žalovaný obraz v oprávnenej (dobromyseľnej) držbe nepretržite po dobu troch rokov v zmysle ust. § 134 Občianskeho zákonníka. Vyššie uvedené skutočnosti uvádzajú žalobcovia len pre vysporiadanie sa s tvrdeniami žalovaných ohľadom vydržania obrazu žalovaným v rade 1/, ktoré až do pojednávania dňa 30.1.2019 netvrdili. Žalobcovia naďalej trvajú na svojich predchádzajúcich podaniach a teda, že žalovanej v rade 2/ zosnulý A. C. žalovaný obraz nikdy nedaroval, pretože dobre vedel, že ide o svadobný dar jeho a žalobkyne v rade 1 a že žalovaná v rade 2/ s vedomím, že obraz nie je jej, využila situáciu ohľadom náhleho úmrtia A. C. a obraz rýchlo predala žalovanému v rade 1/. Žalovaná v rade 2/ tak nemohla byť dobromyseľná od počiatku. Rovnako

tak je nanajvýš pozoruhodné, prečo (podľa mailovej správy, ktorá je súčasťou spisu) začala žalovaná 2/ predávať obraz 2 dni (2.5.2015) po náhlom úmrtí MUDr. Baránika, keď mala byť jeho vlastníčkou podľa vlastného tvrdenia už od roku 2013. Pravdou je, že obraz bol do mája 2014 u žalobkyne v rade 1/, kedy si ho zobral A. C. k sebe do bytu žalovanej 2/ a ona iba využila situáciu, ktorá vznikla s jeho náhlým úmrtím. Dobromyseľnosť sa posudzuje totiž s ohľadom na všetky okolnosti a dobromyseľný držiteľ nemá dôvod sa v súvislosti s úmrtím „darca“ rýchlo zbaviť darovanej veci, práve naopak, pokiaľ je darca milovanou osobou, dar si ponecháva ako pamiatku. Správanie žalovanej v rade 2/ nesvedčí o správaní dobromyseľného obdarovaného, ale vyvoláva vážne pochybnosti o poctivosti nadobudnutia držby žalovanej 2/ k obrazu (najmä v kontexte náhlej smrti A. C.). Originály vyššie uvedených čestných vyhlásení žalobcovia predložila na pojednávaní, dňa 24.4.2019.

16. Na pojednávaní dňa 24.4.2019 súd vec prejednal za účasti žalobcov v rade 2/ a 3/, žalovaných 1/ a 2/ a právnych zástupcov strán sporu. Súd vypočul svedka H. D. C., Q. R., A. H. a výsluch žalobkyne v rade 2/. Súd pojednávanie odročil za účelom výsluchu žalobkyne v rade 1/ a svedkyne D. K., a to na 10.7.2019.

17. Súd o čiastočnom späťvzati žaloby uznesením sp.zn. 8C/31/2017 zo dňa 20.5.2019 rozhodol o zastavení konania voči žalovanej v rade 2/ a nárok na náhradu trov konania. Voči druhému výroku uznesenia podala žalovaná v rade 2/ odvolanie, o ktorom bolo následne rozhodované v odvolacím a dovolacím súdom a právoplatne rozhodnuté uznesením Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo/337/2021 zo dňa 2.8.2023 (č.l. 652), ktorý dovolanie voči uzneseniu odvolacieho súdu odmietol, ktorý v spojení s uznesením okresného súdu rozhodol o náhrade trov konania žalovanej v rade 2/ tak, že nemá voči žalobcom v rade 1/ až 3/ nárok na náhradu trov konania. Následne súd vo veci nariadil termín pojednávania dňa 6.12.2023.

18. Na pojednávaní dňa 6.12.2023 súd vec prejednal a rozhodol za prítomnosti právnych zástupcov strán sporu, žalobkyne v rade 1/, žalovaného v rade 1/. Na uvedenom pojednávaní súd opätovne vypočul žalobkyňu v rade 1/ a D. K. v procesnom postavení svedka.

19. Následne súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu čestných prehlásení predložených žalobcami a vo zvyšku upustil od oboznamovania s obsahom listín nachádzajúcich sa v súdnom spise z dôvodu ich doručenia stranám sporu. Súd vec posúdil podľa nižšie citovaných zákonných ustanovení:

20. Podľa § 41 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej iba „OZ“), ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

21. Podľa § 126 ods. 1 OZ, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

22. Podľa § 132 ods. 1 a 2 OZ:

1) Vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpou, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

2) Ak sa vlastníctvo nadobúda rozhodnutím štátneho orgánu, nadobúda sa vlastníctvo dňom v ňom určeným, a ak určený nie je, dňom právoplatnosti rozhodnutia.

23. Podľa § 133 ods. 1 OZ ak sa hnuiteľná vec prevádza na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo prevzatím veci, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

24. Podľa § 134 ods. 1, 2 a 4 OZ:

1) Oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnuiteľnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuiteľnosť.

2) Do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

4) Pre začiatok a trvanie doby podľa odseku 1 sa použijú primerane ustanovenia o plynutí premlčacej doby.

25. Podľa § 460 OZ dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa.

26. Podľa § 491 ods. 1 OZ, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

27. Podľa § 628 ods. 1 a 2 OZ:

1/ Darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma.

2) Darovacia zmluva musí byť písomná, ak je predmetom daru nehnuteľnosť, a pri nuteľnej veci, ak nedôjde k odovzdaniu a prevzatíu veci pri darovaní.

28. Podľa § 137 písm. a/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej iba „CSP“) žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o splnení povinnosti.

29. Prvým výrokom súd pripustil späťvzatie žaloby a konanie zastavil v časti eventuálneho petitu, nakoľko žalobcovia v rade 1/ až 3/ vo svojom podaní zo dňa 9.4.2019 (č.l. 305) výslovne žalobu v časti eventuálneho petitu vzali späť, a to v dôsledku konania žalovaného v rade 1/, ktorý po prvotnom tvrdení o tom, že predmetom sporu nedisponuje, súdu oznámil, že predmet sporu má a zloží ho do úschovy súdu.

30. Vo vzťahu k predmetu sporu, nároku na vydanie veci, súd v prvom rade konštatuje včasnosť podanej žaloby, nakoľko lehota na podanie žaloby v zmysle § 336 ods. 1 CSP je lehotou sudcovskou podľa § 118 CSP. Lehota je súdom alebo zákonom ustanovený časový úsek na vykonanie úkonu, pričom lehoty môžu byť buď zákonné, alebo tzv. sudcovské (§ 117 a § 118). Lehota podľa Civilného sporového poriadku môže byť určená podľa dní, týždňov, mesiacov a rokov, novinkou oproti doterajšej úprave v Občianskom súdnom poriadku je však určenie lehoty podľa hodín. Zákonodarca uviedol, že zavedenie lehoty určenej podľa hodín si vyžiadala súčasná právna prax predovšetkým pri inštitútoch neodkladných a zabezpečovacích opatrení (doterajších predbežných opatrení). Súd vzhľadom na túto skutočnosť a konštatovanie, že ide o lehotu procesnú, jej plynutie sa spravuje § 121 ods. 5 CSP, a tak žaloba sa považuje za podanú včas, ak bola daná v posledný deň na poštovú prepravu. Uznesenie Okresného súdu Žilina sp.zn. 17C/20/2017 zo dňa 4.4.2017 o neodkladnom opatrení, ktorým súd okrem povinnosti žalovaného v rade 1/ zložiť vec do úschovy súdu (I. výrok), zároveň uložil žalobcom povinnosť podať do 15 dní od vykonateľnosti rozhodnutia žalobu o vydanie veci, nadobudlo vo výroku II. právoplatnosť dňa 27.4.2017 a vykonateľnosť dňa 26.9.2017. Žalobcovia v rade 1/ až 3/ podali žalobu na poštovú prepravu dňa 26.4.2017 a na súd bola doručená dňa 2.5.2017. Žaloba teda bola podaná včas.

31. Žaloba o vydanie veci predpokladá, že iná osoba neoprávnene zadržíava vec patriacu vlastníkovi a súčasne mu ju odmieta vydať. Aktívna legitímácia na podanie žaloby patrí vlastníkovi. Pasívne legitimovaným v tomto prípade je osoba, ktorá má vec fakticky u seba, a nemá na to žiaden právny dôvod. Súd sa v konaní zaoberal ako otázkou prejudiciálnou, otázkou vlastníckeho práva k predmetu sporu, t.j. obrazu – umeleckému dielu autorky N. M., označenému ako „Akty v lese“, technika olej na plátne, v rozmeroch 53 cm x 73 cm (ďalej iba „obraz“ alebo „dielo“). Autorstvo obrazu v konaní nebolo sporné, rovnako nesporná bola aj originalita diela. Medzi stranami bolo sporné, či uvedený obraz bol vo výlučnom vlastníctve nebohého MUDr. Martina Baránika (podľa tvrdení žalovaných nadobudol obraz darom od svojich rodičov v roku 1980) alebo patril do podielového spoluvlastníctva žalobkyne v rade 1/ a nebohého A. A. C. (manželia nadobudli obraz v roku 1979 pri príležitosti svadby – svadobný dar).

32. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobkyňa v rade 1/ a nebohý A. A. C. uzavreli manželstvo 8.12.1978 a ich bezpodielové spoluvlastníctvo bolo zrušené rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 7C/149/2007 zo dňa 24.7.2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6.8.2007. Z nesporných vyjadrení strán sporu mal súd za preukázané, že manželstvo žalobkyne v rade 1/ a nebohého A. A. C. bolo rozvedené v roku 2009 a v roku 2013 sa odsťahoval do Martina. Sporné bolo taktiež tvrdenie ohľadom toho, kedy si odniesol obraz z nehnuteľnosti v Kremnici do Martina a tiež či došlo (resp. mohlo dôjsť) k jeho darovaniu žalovanej v rade 2/ - D. K.. Sporný bol aj rok vytvorenia diela – obrazu.

33. Zo znaleckého posudku č. XX/XXXX vypracovaného znalcom Mgr. Martinom Šugárom, znalcom z Starožitnosti a Umelecké diela (č.l. 54) vyhotoveného na žiadosť žalovaného v rade 1/ vyplýva okrem

iného, že na lícnej strane predmetného diela vľavo dole sa nachádza označenie urobené tenkým štetcom a tmavou farbou „ŽILINČANOVÁ 80“. Pri zväčšení detailu signatúry a vročenia na obrazovke počítača možno pozorovať malé degradácie materiálu, ktoré prekryávajú niektoré písmená priezviska maliarky a tiež číslice letopočtu.... Na základe komparácii sa ukázalo, že N. M. často svoje diela nesignovala. Ak áno, potom používala výhradne kapitálky. .. Zaujímavé je pozorovanie letopočtu 80. Pri zväčšení sa ukazuje, že číslica 8 nie je dotiahnutá a skôr má tvar písmena S. Na iných dielach z 80.rokov sa osmička objavuje častejšie uzatvorená (8), nie otvorená (S). Znalec predbežne ustálil, že maliarka svoje dielo označila svojím priezviskom a rokom vzniku už pri dokončovaní svojej práce na maľbe, nie neskôr. Exaktný dôkaz možno získať laboratórnym skúmaním odobratých vzoriek.

34. Z výsluchu strán sporu mal súd za preukázané nasledovné skutočnosti: Z výsluchu žalobkyne v rade 1/ na pojednávaní dňa 30.1.2019 vyplynulo, že pri návrate z práce v máji 2014 nenašla v dome sporný obraz. Našla iba lístok od bývalého manžela, že tentokrát si berie obraz on, nakoľko sa v dome pohybujú cudzí ľudia. Na bývalého manžela chcela podať trestné oznámenie, ale na žiadosť žalobcu v rade 3/ tak neurobila pre jeho blížiacu svadbu. K okolnostiam nadobudnutia obrazu uviedla, že s bývalým manželom po svadbe v roku 1978 boli u svokry v Bratislave, kde im v obývačke dala obraz od autorky N. M., pričom jej bolo povedané, že je to zvyk v rodine a takýto obraz dostal aj brat zosnulého manžela. Následne boli u autorky na návšteve a za dar poďakovali. Zdôraznila, že po rozvode v roku 2009 si manžel zobral osobné veci a obraz ostal doma. Obraz bola darovaný ako svadobný dar, pri tomto boli prítomní svokrovci, bývalý manžel a žalobkyňa v rade 1/. Zdôraznila, že dohodu o vyporiadaní BSM s manželom nemali, predmetom vyporiadania podielového spoluvlastníctva bol iba dom. Hnuteľné veci si bral exmanžel priebežne. Na pojednávaní dňa 6.12.2023 žalobkyňa v rade 1/ na otázku právneho zástupcu žalovaného v rade 1/, akým spôsobom sa vyporiadala s nebohým A. C. vo vzťahu k podielovému spoluvlastníctvu hnuteľných a nehnuteľných vecí, vrátane tých, ktoré predtým patrili do ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Žalobkyňa v rade 1/ uviedla, že predmetom vyporiadania bol iba spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnosti – rodinnom dome vo výške asi 30 %. Na otázku, či mali strany bývalí manželia aj iné veci v podielovom spoluvlastníctve, uviedla, že nemali. Po porade s právnym zástupcom uviedla, že mali ešte obraz. Z výsluchu žalobcu v rade 3/ na pojednávaní dňa 3.1.2019 vyplynulo, že poznal nielen pohľad matky – žalobkyne v rade 1/, ale aj otca na vec. Pamätal si, že v máji 2014, keď boli predĺžené víkendy so štátnymi sviatkami boli s budúcou manželkou u jej babičky v Brne, kedy mu matka zavolała, aby riešil vzniknutú situáciu s tým, že otec zobral z domu predmetný obraz. Otcu kontaktoval a povedal mu, že teraz chce mať obraz nejaký čas on. Žalobca v rade 3/ žiadal matku, aby to neriešila, aby nejaký obraz nebol predmetom sporov. Nechcel, aby sa takéto veci riešili pred svadbou na polícii. Následne XX.X.XXXX zomrel jeho otec na infarkt v práci, čo mu oznámila matka telefonicky. Hneď odcestoval do Martina a spoločne so žalovanou 2/ smútili v jej obývačke. Tam mu povedala, že žiadne cenné veci otec v byte nemal, všetky zanechal vo svojej ambulancii. Prvýkrát mal žalobca v rade 3/ zo žalovanej 2/ zlý pocit až vtedy, keď z mailu pána A. zistil, že obraz po otcovi ponúkala už 2.5.2015 a pohreb otca bol 5.5.2015. Zdôraznil, že aj po rozvode rodičov mal s otcom dobrý vzťah, pretože sestra žila trvalo v Anglicku. S otcom bol naposledy v apríli 2014, t.j. pred jeho smrťou. Ak by obraz daroval žalovanej 2/, určite by to so synom prebral, pretože napriek komplikovanej povahe bol spravodlivý. Samotný žalobca v rade 3/ spoznal žalovanú 2/ v roku 2012, otec sa k nej presťahoval niekedy v roku 2013. Z výsluchu žalobkyne v rade 2/ na pojednávaní dňa 24.4.2019 vyplynulo, že obraz, ktorý je predmetom sporu po smrti otca hľadali a našiel ho brat na stránke SOGY. Žalobkyňa v rade 2/ uviedla, že obraz zobral otec z domu a mala za to, že sa to malo udiať po dohode s matkou. Okrem obrazu zobral aj starožitný nábytok, ktorý darovala stará matka jej a jej bratovi.

35. Žalovaný v rade 1/ na pojednávaní dňa 30.1.2019 uviedol, že obraz kúpil od žalovanej v rade 2/ kúpnu zmluvou zo dňa 2.10.2015 za kúpnu cenu 8.000,- Eur. Potvrdil, že v novembri 2016 sa dopyčul, že si na obraz niekto robí nároky, ale zdalo sa mu to absurdné. V decembri 2016 obraz znova predal, potom, čo mu ho 30.11.2016 vrátil pán O.. Výsluchom žalovaného v rade 1/ bola spochybnená pravdivosť jeho čestného vyhlásenia, nakoľko sám uviedol, že v decembri 2016 obraz predal a nechcel ohroziť kupca atakmi žalobcov. Žalovaný v rade 1/ uviedol, že po tom, čo sa dozvedel, že si na obraz robia nároky tretie osoby kontaktoval na jar roku 2017 žalovanú v rade 2/, ktorá mu povedala celú históriu. Zároveň potvrdil, že v čestnom prehlásení zo dňa 30.11.2016 potvrdil, že obraz mu vrátil pôvodný kupec, pán O. a vtedy ho mal v držbe. Pôvodná žalovaná v rade 2/ - D. K. v rámci výsluchu na pojednávaní dňa 30.1.2019 uviedla, že sa so zosnulým A. C. zoznámila v apríli 2012 v Kremnici, kde bývali spolu v podnájmoch. Potom mu navrhla, aby sa k nej presťahoval, v septembri jej daroval obraz a Vianoce 2013 už trávili spoločne. Pri darovaní obrazov bola prítomná jej kolegyňa pani M.. Obraz videla prvýkrát

v septembri 2013, keď jej ho nebohý daroval za to, že sa o neho staral spolu s ďalšími dvoma obrazmi. Pod týmto obrazom sedel žalobca v rade 3/, keď bol u nej po smrti svojho otca. K okolnostiam skorého predaja obrazu uviedla, že dôvodom boli finančné problémy, jej ročná práceneschopnosť a rekonštrukcia bytu. Žalobca v rade 3/ v reakcii na výsluch žalovanej v rade 2/ uviedol, že jeho otec nebol príživník, participoval na spoločnom bývaní so žalovanou 2/, mal ju rád, platil platby za byt aj preddavok na novú kuchyňu, o čom žalobca v rade 3/ od otca vedel. Otec bol za života obdarovaný aj inými obrazmi, no tie boli jeho výlučným vlastníctvom, preto iba tento je predmetom sporu. D. K. bola opätovne vypočutá v procesnom postavení svedka na pojednávaní dňa 6.12.2023, kde jej výpoveď bola stručnejšia. Najprv uviedla, že obraz jej daroval nebohý A. C. na jeseň 2013 a nevedela uviesť kedy presne. Potom uviedla, že to určite nebolo v októbri, ale skôr v septembri a bolo to za prítomnosti jej kolegyne – Marcely Žingorovej. Tentokrát uviedla, že jej nebohý daroval štyri obrazy. Na výslovnú otázku, či ju zvykol obdarovávať pred inými ľuďmi, svedkyňa uviedla, že dary jej nedával pred inými ľuďmi. Obrazy si vážila, no obraz ponúkala na predaj už 2.5.2015 preto, že potrebovala peniaze na úhradu rekonštrukcie. Na to však použila aj svoje peniaze z dedičstva po rodičoch. Obraz predala v septembri roku 2015.

36. Z výsluchu svedkyne A. M. na pojednávaní dňa 30.1.2019 vyplynulo, že bola svedkom darovania obrazov v počte 4 kusy, na jeseň roku 2013 u žalovanej v rade 2/. Pri darovaní bol nebohý šťastný a dával D. K. obrazy za to, že sa o neho stará. Uviedla, že išlo o dva malé portréty, tretí obraz bol od autora na Š. a štvrtý bol ten, ktorý je predmetom sporu. Svedkyňa uviedla, že nebohý neuviedol, ako obraz nadobudol. Má o tom vedomosť iba od žalovanej v rade 2/. Svedkyňa uviedla, že obraz nadobudol nebohý pred uzavretím manželstva so žalobkyňou v rade 1/ a je z roku 1980.

37. Z výsluchu svedka JUDr. Alojza Baránika vyplynulo, že jeho teta bola významná slovenská autorka a v rodine bolo zvykom, že darovala ako svadobný dar aj žalobkyňi v rade 1/ a jeho nebohému bratovi obraz. Urobila tak aj pri uzavretí manželstva iných členov rodiny. V jeho prípade ho pozvala a spolu s manželkou si mohli dokonca obraz vybrať. Svedok vylúčil možnosť, že by autorka darovala obraz rodičom a tí následne darovali obraz jeho bratovi, rovnako vylúčil možnosť aj priameho darovania výlučne jeho bratovi. Svedok uviedol, že jeho brat sa sobášil neskôr ako on. Svedok popísal zvyklosti v rodine a uviedol, že iba jeho sestra nedostala darom obraz od autorky, pretože žila od 60-tych rokov v zahraničí, sobášila sa v roku 1963, kedy takýto systém autorka zavedený nemala a so sestrou nemala taký vzťah ako s ním a jeho bratom. Sestra si sama následne zakúpila za priateľskú cenu vybrané obrazy autorky.

38. Z výsluchu svedka A. H. vyplynulo, že je synom autorky – N. M. a zosnulý A. C. bol jeho bratrancom. Potvrdil, že jeho matka darovala predmetný obraz A. C. a jeho manželke B., pretože s nimi oboma mala dobrý vzťah. K darovaniu došlo bezprostredne po uzavretí sobáša. Svedok uviedol, že videl matku pri tvorbe obrazu a poznal celú tvorbu oboch svojich rodičov. Vedel vopred, že takýto obraz bude matka pre A. C. a jeho manželku maľovať. Svedok uviedol, že niektoré obrazy matka podpisovala, iné nie. Sám zdedil obrazy s podpisom aj bez neho.

39. Z výsluchu svedka Q. R. na pojednávaní dňa 24.4.2019 vyplynulo, že od žalovaného 1/ kúpil niekedy v roku 2016 obraz za 10.000,- Eur a o dva roky mu ho predal naspäť, za cenu 15.000,- Eur.

40. Z čestného prehlásenia žalovaného 1/ a H. O. zo dňa 21.2.2017 (č.l. 40) vyplýva, že obraz odovzdal H. O. žalovanému v rade 1/ dňa 30.11.2016 a a od tohto dňa do súčasnosti je vlastníkom obrazu. Z čestného prehlásenia A. M. (č.l. 130) vyplýva, že bola prítomná v domácnosti D. K. v čase, kedy jej A. C. daroval tri obrazy. Medzi nimi bol aj obraz N. M., Ženy v lese z roku 1980, a povedal jej, že jej ich daruje za to, čo pre neho robí. Z čestných prehlásení (č.l. 320-323) E. E. (sestry nebohéno A. C.) vyplynulo, že obraz jej je známy, pretože ho dostal jej bratspolu s manželkou B. ako svadobný dar od tety – N. M.. Rovnako takýto dar dostala aj ona s manželom ako svadobný dar, takýto dar dostal aj brat Alojz s manželkou. Z čestného prehlásenia A. F. – maliara – natierača, vyplynulo, že v mesiaci december 2013 maľoval obývaciu izbu v dome žalobkyne v rade 1/ a predmetný obraz sám zvesil a vrátil na miesto po vymaľovaní steny. Z čestného prehlásenia A. H. E. (priateľa a kolegu žalobkyne v rade 1/) vyplynulo, že v na oslave 60-tych narodením žalobkyne v rade 1/ sedel pod týmto obrazom v obývačke žalobkyne v rade 1/ (60-te narodeniny mala 17.11.2023).

41. Z emailu medzi D. K. a žalovaným v rade 1/ (č.l. 38) vyplýva, že D. K. dňa 2.5.2015 ponúkala žalovanému v rade 1/ na predaj obraz N. M. a I. V. za 12.000,- Eur.

42.Z komunikácie žalobcov v rade 2/ a 3/ v rámci sociálnej siete Facebook (č.l. 278) vyplýva, že od 5.9.2014 do 21.11.2014 súrodenci riešili problémy týkajúce sa toho, že otec zobral z domu obraz a matka má snahu vec riešiť.

43. Po vyhodnotení dokazovania, preskúmaní dôkazov jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach, súd ustálil, že predmetný obraz patril do podielového spoluvlastníctva žalobkyne v rade 1/ a nebohého MUDr. Martina Baránika. Menovaní nadobudli obraz formou daru od autorky N. M.. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že autorka obrazu N. M. mala vo zvyku obdarovávať členov rodiny pri príležitosti svadby svojim dielom. Z čestného prehlásenia sestry A. C. ako aj výsluchu brata A. C. – H. D. C. mal súd za nesporné, že tento zvyk bol v rodine známy, pričom obaja boli takto obdarovaní autorkou – svojou tetou pri príležitosti svadby, pričom dar bol určený vždy obom manželom. Rovnako mal súd za preukázané, že predmetný obraz nevlastnili rodičia A. C.. Z vyjadrenia žalobkyne v rade 1/ vyplynulo, že dar bol odovzdaný prostredníctvom svokry – matky A. C., v jej byte a následne sa za dar neskôr pri návšteve autorky obaja manželia poďakovali priamo daryni. Za ťažiskový dôkaz vo vzťahu k úmyslu daryne súd považoval vyjadrenie jej syna – A. H. na pojednávaní dňa 24.4.2019. Svedok výslovne uviedol, že tento obraz darovala jeho matka A. C. a jeho manželke, pričom s oboma mala veľmi dobrý vzťah. Rovnako bol obdarovaný aj bratranec D. a jeho manželka U.. Nevedel uviesť, kedy presne došlo k darovaniu obrazu, obraz vedel presne popísať. Bol pri tvorbe obrazu, pretože ho tvorila matka v ateliéry ich rodinného domu, v ktorom žil s rodičmi. Vopred vedel o tom, že mama – autorka bude takýto obraz maľovať a že ho má úmysel následne darovať obom manželom. Potvrdil, že matka obrazy niekedy podpisovala, inokedy nie. Sám vlastní obrazy, ktoré sú podpísané a ktoré podpísané nie sú. Súd pri posúdení vlastníctva vychádzal z toho, že pri obdarovaní manželov inou osobou je pre posúdenie toho, kto je obdarovaný, rozhodujúci úmysel darcu, či chcel darovať vec len jednému z manželov alebo obom. Na tento úmysel možno vo väčšine prípadov usudzovať z okolností, za ktorých k darovaniu došlo. Nestačí pritom číre posudzovanie povahy predmetu daru, či slúži potrebám celej rodiny alebo len jedného z manželov, ale treba vždy vychádzať z úmyslu darcu. Je potrebné zohľadniť čas darovania, či sa darovanie uskutočnilo pred svadbou alebo až po nej. Ak bol len jeden z manželov obdarovaný pred sobášom, dar patrí do jeho výlučného vlastníctva, ak boli obdarovaní obaja manželia, dar je predmetom podielového spoluvlastníctva manželov. Na základe týchto skutočností a výsluchu svedkov a okolností veci má súd za to, že obraz darovala autorka obom manželom - A. C. a žalobkyňi v rade 1/ pri príležitosti sobáša, t.j. nadobudli ho do svojho podielového spoluvlastníctva. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že vec nadobudol A. C. do svojho výlučného vlastníctva na preukázanie týchto skutočností neprodukoval žiaden dôkaz. Svedkyňa A. M. uviedla, že iba od D. K. mala informáciu, že A. C. nadobudol obraz pred uzavretím manželstva a že ide o obraz z roku 1980. Táto skutočnosť však nemá oporu v zistenom skutkovom stave, pretože A. C. uzavrel manželstvo so žalobkyňou v rade 1/ v roku 1978, t.j. v každom prípade by došlo k darovaniu obrazu až v priebehu manželstva, t.j. opätovne by bolo nutné vyhodnotiť úmysel darcu, ktorý vyplynul práve z výsluchu jej syna, brata A. C. a čestného prehlásenia jeho sestry.

44. K námietke žalovaného k nedostatku písomnej formy darovacej zmluvy a jej absolútnej neplatnosti súd uvádza, že uvedené nemá oporu v právnej úprave a judikatúre. Zákon ukladá povinnosť uzavrieť darovaciu zmluvu písomne pri hnutelých veciach vtedy, ak nedôjde k odovzdaniu a prevzatíu veci pri darovaní. Je nevyhnutné správne vykladať pojem „odovzdanie a prevzatie daru“ reštriktívne, a tento názor je v praxi a teórii všeobecne akceptovaný. Vzhľadom na povahu daru a iné skutkové okolnosti možno subsumovať pod reálne darovanie iné spôsoby odovzdania a prevzatia (tradície) ako uskutočnené priamo fyzickým odovzdaním a prevzatím daru. Reštriktívny výklad by nesprávne viedol k požiadavke písomnej formy v prípade všetkých ostatných darovaní. Tradíciou je dvojstranný vôľový akt, ktorým prevodca prevádza na nadobúdateľa držbu (prípadne aj vlastníctvo) veci. Najčastejšími spôsobmi tradície sú odovzdanie z ruky do ruky, odovzdanie listín alebo iných nástrojov. Odovzdanie dokladov a kľúčov od auta, listiny oprávňujúcej na vydanie veci alebo osvedčujúcej vlastníctvo k veci a pod. Ak sa darca a obdarovaný nachádzajú v tej istej miestnosti alebo byte, ako je umiestnený dar, stačí poukázať na dar a prejať vôľu, nie je nutné fyzicky dar (kniha, skriňa, bicykel) odovzdať. Ekvivalentom tradície sú aj prípady označované ako traditio brevi manu, ak obdarovaný už má dar vo svojej moci (napr. titulom výpožičky alebo nájmu) a konsenzom strán sa stane jej vlastníkom titulom darovania. Treba tiež upozorniť, že fyzické odovzdanie a prevzatie sa nemusí uskutočniť len medzi prítomnými osobami, ale napríklad aj zaslaním daru formou poštovej zásielky. Ak nedôjde k odovzdaniu a prevzatíu daru pri darovaní, záväzok darcu splniť darovací sľub sa plní v súlade s dohodou zmluvných strán v darovacej zmluve. Ak si strany nedohodli čas, miesto, spôsob a iné náležitosti splnenia, uplatní sa

všeobecná úprava splnenia v záväzkovoprávných vzťahoch (§ 559 a nasl. OZ). Súd má za to, že v prejednávanej veci došlo k fyzickému odovzdaniu predmetu darovania prostredníctvom tretej osoby – matky A. C.. Manželia predmetom daru disponovali a následne sa osobne poďakovali za dar priamo autorke – daryni. Samotné odovzdanie daru prostredníctvom tretej osoby neodporuje zákonu ani dobrým mravom a nezakladá situáciu, kedy je potrebné uzatvoriť darovaciu zmluvu písomne. Darca môže byť pri uzavretí darovacej zmluvy zastúpený aj zákonným alebo zmluvným zástupcom. Ak by aj sa aj súd stotožnil s vyjadrením právneho zástupcu žalovaného o nutnosti písomnej zmluvy a absolútnej neplatnosti darovacej zmluvy z dôvodu nedostatku jej formy, potom by bolo nutné konštatovať, že hnutelnú vec – obraz žalobkyňa v rade 1/ spolu s A. C. vydržali v trojročnej vydržacej lehote, nakoľko ho nadobudli dobromyseľne a držba bola nerušená. Záver o vlastníctve obrazu by teda zostal nezmenený. Obraz bol v držbe menovaných najneskôr od roku 1980 prinajmenšom do roku tvrdeného darovania obrazu, t.j. do roku 2013 (čo je minimálne 33 rokov), pričom vydržacia doba pri hnutelných veciach je 3 roky. F. D. K. potvrdila, že do času ňou tvrdeného darovania obraz nevidela a bol asi v dome. Súd teda záver o vlastníctve obrazu v podielovom spoluvlastníctve žalobkyne v rade 1/ a A. A. C. považuje za ustálený. Napokon, súd zdôrazňuje, že bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno zaťažuje nielen žalobcu, ale aj žalovaného, o to viac, ak pre seba žiada priaznivý následok. Žalovaný v rade 1/ v konaní neprodukoval žiaden dôkaz, ktorý by potvrdil jeho tvrdenie o tom, že A. A. C. bol výlučným vlastníkom obrazu. V prospech žalobcov súd v tomto smere vyhodnotil aj širšie okolnosti prejednávanej veci. V rámci konania sa preukázalo, že nebohý A. C. vlastnil ešte dva obrazy autorky Žilinčanovej a jeden od iného autora. Z vyjadrenia žalobcu v rade 3/ - jeho syna vyplynulo, že tieto obrazy boli v jeho výlučnom vlastníctve a nevie, kde sa nachádzajú. V tomto konaní sa domáhajú výlučne vrátenia obrazu, ktorý bol v podielovom spoluvlastníctve žalobkyne v rade 1/ a nebohého A. C..

45. Pokiaľ právny zástupca žalovaného v rade 1/ namietal, že žalobkyňa si vo vyjadrení odporovala, ak vyhlásila, že nič iné do podielového spoluvlastníctva nepatrilo, uvedené nemá oporu v skutkovom stave. Žalobkyňa v rade 1/ pri odpovedi na druhú otázku vychádzala pravdepodobne z predošlej otázky, kde právny zástupca uviedol, že malo ísť o majetok v podielovom spoluvlastníctve vrátane toho, ktorý patril do BSM. Z priebehu celého konania však bolo nesporné, že žalobcovia nikdy neuvádzali, že obraz bol predmetom BSM, ale tvrdili, že išlo o podielové spoluvlastníctvo žalobkyne v rade 1/ a A. C.. Spochybnenie tejto odpovede neobstojí ani v kontexte položenej otázky.

46. Sporná bola aj otázka vyhotovenia obrazu autorkou, nakoľko žalobcovia tvrdili, že obraz bol darovaný v roku 1979, žalovaný tvrdil, že obraz bol vytvorený v roku 1980. Súd v prvom rade zdôrazňuje, že v priebehu konania bolo ustálené, že darovanie obrazov autorkou sa dialo až s časovým odstupom po svadbe, čo je pre účely prejednávanej veci podstatné. Zároveň zo znaleckého posudku vyplynulo, že datovanie na obraze je z roku 1980, no je odlišné, ako u iných obrazov z 80-tych rokov a presný výsledok môže priniesť laboratórna expertíza. Preto datovanie obrazu nie je na účely konania rozhodujúce, nakoľko ani žalovaný netvrdil, aký vplyv by toto datovanie malo vplyv na nadobudnutie obrazu do výlučného vlastníctva A. A. C., keď išlo o obraz vyhotovený po sobáši A. C. a žalobkyne v rade 1 (k úmyslu daru – odsek 43 odôvodnenia).

47. Po ustálení vlastníctva obrazu súd považuje za spornú aj otázku tvrdeného vydržania tohto obrazu D. K. a jej právnym nástupcom. Súd má za to, že z tvrdení D. K. až v priebehu sporu vyplynulo, že obraz mala nadobudnúť v septembri 2013. V tomto smere súd tiež poukazuje na sporné tvrdenia D. K., ktorá najskôr v pozícii žalovanej v rade 2/ tvrdila, že A. C. jej okrem predmetného obrazu daroval ďalšie dva a na pojednávaní 6.12.2023 uviedla, že jej daroval štyri obrazy, medzi nimi sporný obraz. Rovnako je rozpor v čestnom vyhlásení svedkyne A. M., ktorá na pojednávaní uviedla, že A. C. daroval štyri obrazy, z toho jeden je ten, ktorý je predmetom sporu. V čestnom prehlásení uviedla, že predmetom darovania boli tri obrazy. Rozhodujúci je však okamih darovania a jeho okolností, a to s ohľadom na tvrdené vydržanie veci. Žalovaná strana tvrdila, že obraz bol darovaný za účasti svedkyne – kolegyne D. K., pričom samotná D. K. uviedla, že ju A. C. nikdy neobdarovával za účasti tretích osôb. Tak súkromný akt darovania s vyznaním svojich citov nie je štandardné realizovať v prítomnosti návštevy, ale v súkromí, iba medzi dotknutými osobami. V danej veci je preto zarážajúce, že A. C. tak učinil za prítomnosti tretej osoby – návštevy a pri darovaní sa vyzval z citov voči žalovanej. Súd s ohľadom na uvedené ustálil, že okolnosti darovania obrazu sú sporné, rovnako ako aj okamih darovania. Podľa vyjadrení žalobcov obraz bol vzatý z domu v Kremnici v apríli roku 2014, čomu nasvedčuje komunikácia žalobcov v rade 2/ a 3/ v septembri až novembri 2014 a tiež čestné prehlásenia kolegu žalobkyne v rade 1/ a maliara v dome žalobkyne v rade 1/ o tom, že obraz bol v decembri 2013 ešte v dome v Kremnici. Pokiaľ by súd

prihliadol na to, že hnuiteľnú vec vydržal žalovaný v rade 1/ ako právny nástupca D. K., nemožno hovoriť o splnení podmienky dobromyseľnej držby, keď obraz bol ešte v decembri 2013 v Kremnici. Najskôr teda v mohol byť v dispozícii D. K. v mesiaci december 2013 a vydržacia doba by uplynula v decembri 2016. Tu nastáva otázka dobromyseľnosti žalovaného v rade 1/ ako právneho nástupcu D. K., ktorý od nej obraz nadobudol kúpnu zmluvou zo dňa 2.10. 2013 za kúpnu cenu 8.000,- Eur. Žalovaný v rade 1/ vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že v čestnom vyhlásení zo dňa 21.2.2017 potvrdil, že obraz mal v držbe po tom, čo mu ho odovzdal pán O. 30.11.2016. Avšak následne ho opätovne predal v decembri 2016. Žalovaný potvrdil, že čestné vyhlásenie podpísal, no k okolnostiam, či mal obraz v danom čase v držbe uviedol, že ho predal, no chcel chrániť svojho klienta pre atakmi zo strany žalobcov. Žalovaný v rade 1/ na otázku, či je čestné vyhlásenie pravdivé alebo nie, neodpovedal. Vo vzťahu k týmto zisteniam súd konštatuje, že žalovaný v rade 1/ sa najneskôr dňa 30.11.2016 dozvedel o spornosti vlastníctva obrazu, a preto jeho držba nemohla byť dobromyseľná najneskôr týmto dňom dobromyseľná. V zmysle právneho názoru vyjadreného v uznesení NS SR sp.zn. 2Cdo/196/2008 je zrejmé, že ak dôjde k prerušeniu vydržacej doby v dôsledku toho, že držiteľ prestal byť dobromyseľný v tom, že mu vec patrí, plynutie takto prerušenej vydržacej doby sa neobnovuje ani pri novom vzniku oprávnenej držby tej istej veci; v takom prípade začína plynúť nová vydržacia doba, nadobudnutie vlastníckeho práva k obrazu vydržaním preto nie je možné.

48. V zmysle zásady *Nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet*, t.j. nikto nemôže previesť na iného viac práv ako sám má, súd konštatuje, že prevod vlastníckeho práva k obrazu počnúc od tvrdeného darovania A. A. C. D. K. neprichádza do úvahy. Takýto prevod by mal za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Do úvahy neprichádza ani výklad o čiastočnej platnosti tohto právneho úkonu podľa § 41 OZ. V prejednávanej veci je totiž nesporné, že obraz mal byť darovaný ako celok, nie iba spoluvlastnícky podiel k nemu vo výške 1-ica, pričom súd ustálil, že nebohý A. A. C. bol podielovým spoluvlastníkom obrazu o výške podielu 1-ica. Táto skutočnosť preto iba reflektuje neplatnosť akéhokoľvek darovania v prospech D. K. a tiež neplatnosť ďalších naň nadväzujúcich prevodov vlastníckeho práva.

49. V závere súd poznamenáva, že nepripúšťa zmenu žaloby týkajúcu sa iba formálnej úpravy žalobného petitu v časti, kde žalobcovia požadovali vydanie veci po zložení do úschovy Okresného súdu Žilina. Súd má za to, že táto úprava žalobného petitu nemá znaky kvalitatívnej ani kvantitatívnej zmeny nároku, ani nepredstavuje zmenu skutkových tvrdení. Súd rovnako nie je viazaný doslovným znením navrhovaného petitu, a preto tento návrh ako návrh na zmenu petitu ani nevyhodnocoval.

50. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti a výsledky dokazovania súd žalobe žalobcov vyhovel a žalovanému uložil povinnosť vydať žalobcom v rade 1/ až 3/ spoločne a nerozdielne umelecké dielo autorky N. M., označené ako „Akty v lese“, technika olej na plátne, v rozmeroch 53 cm x 73 cm, toho času nachádzajúci sa v úschove Okresného súdu Žilina, vedenej pod sp. zn. 1SprV/666/2019, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd pri tom zdôrazňuje, že obraz je v čase rozhodovania súdu v úschove súdu, čo vyplýva aj zo znenia petitu, avšak úschova bola nariadená na základe neodkladného opatrenia súdu a bola potrebná do času ustálenia skutočného vlastníka veci.

51. Súd ešte na záver uvádza, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny (k tomu ÚS SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09).základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty.

52. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

53. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

54. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol na základe ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP, t.j. v zmysle zásady úspechu v konaní. Žalobcovia v rade 1/ až 3/ boli v konaní

úspešnou stranou sporu, a tak mu im priznal voči žalovanému v rade 1/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Pri rozhodovaní o trovách konania súd konštatuje, že s ohľadom na späťvzatie eventuálneho petitu ide iba o formálnu úpravu žaloby v dôsledku zmien, ktoré nastali po podaní žaloby a boli zapríčinené konaním žalovaného v rade 1/. Samotný eventuálny petit žalobcovia navrhli s ohľadom práve na tvrdenia žalovaného v rade 1/, že predmetom sporu nediposnuje a následne samotný žalovaný uviedol, že predmet sporu má k dispozícii a zložil ho do úschovy súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a

exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.